

Αγιορείτικες ιστορίες για την ψαλτική

/ [Πεμπτουσία](#)

image not found or type unknown

Το Άγιον Όρος είναι ένας ευλογημένος τόπος άσκησης και προσευχής. Ορθά αποκαλείται ως το Περιβόλι της Παναγίας γιατί είναι έντονη η παρουσία της Μητέρας όλων μας, σ' αυτή την αγιασμένη γωνιά της πατρίδας μας. Πολλές ιστορίες διδακτικές γεμάτες σοφία όταν τις διαβάζουμε μας οδηγούν σ' ένα διαφορετικό τρόπο προσέγγισης των πραγμάτων. Ιστορίες πραγματικές που αποπνέουν το άρωμα της ορθόδοξης ευσέβειας και πνευματικότητας και οικοδομούν όλους όσους έχουν αγαθή προδιάθεση και θέλουν να ωφεληθούν.

Στην σκήτη της Αγίας Άννας υπήρχε ένας μοναχός με το όνομα Προκόπιος από την Καλύβα των Εισοδίων της Θεοτόκου. Επειδή ήταν παράφρωνος οι Πατέρες απέφευγαν να του μάθουν μουσικά. Είχε όμως σφοδρή και έντονη επιθυμία να μάθει να ψάλλει σωστά για να δοξολογεί κι αυτός τον Θεό όπως και οι άλλοι αδελφοί. Είχε λάβει χάρισμα από τον Θεό να λέει ακατάπαυστα την ευχή: «Κύριε Ιησού

Χριστέ Υιέ του Θεού ελέησον με τον αμαρτωλό» και να κρατά πάντα στο χέρι του το κομβοσχοίνι το οποίο δεν αποχωριζόταν ποτέ. Μία μέρα ήταν πολύ λυπημένος επειδή δεν μπορούσε να βρει κανέναν να ασχοληθεί μαζί του για να τον μάθει να ψάλλει με μουσικά κείμενα. Από την μεγάλη του λύπη σταμάτησε να λέει την ευχή. Ξαφνικά παρουσιάζεται μπροστά του ένας σεβάσμιος αλλά άγνωστος σ' αυτόν γέροντας ο οποίος τον ρώτησε γιατί είναι τόσο στενοχωρημένος και λυπημένος. Ο Προκόπιος του είπε τότε αυθόρμητα: Γέροντα έχω μεγάλη δίψα να μάθω μουσικά για να υμνώ τον Θεό αλλά δεν βρίσκεται κάποιος να μου μάθει γιατί λένε ότι είμαι φάλτσος. Ο ασπρογένης Γέροντας τότε του είπε: Γι' αυτό κάθεσαι και στενοχωριέσαι καημένε; Εγώ θα σου μάθω μουσικά και θα σε κάνω να γίνεις ο καλύτερος ψάλτης του Αγίου όρους, θα κελαηδάς σαν το καλύτερο αηδόνι. Απλά θέλω και εσύ να μου κάνεις μία χάρη. Να σε πληρώνω; του είπε ο Προκόπιος. Ότι θέλεις θα σου δώσω! Η πληρωμή η δική μου του λέει ο ασπρογένης γέροντας είναι να αφήσεις το κομβοσχοίνι και να πάψεις να λες την ευχή γιατί πρέπει να είσαι προσηλωμένος στα μαθήματα της μουσικής που θα σου κάνω! Όταν τα άκουσε αυτά ο μοναχός Προκόπιος ταραχτήκε και κατάλαβε ότι δεν ήταν ο μοναχός αλλά ο μισόκαλος διάβολος που ήθελε με αυτόν τον τρόπο να τον ρίξει σε παγίδα για να σταματήσει να προσεύχεται, με αφορμή δήθεν την προσήλωση του στους μουσικούς χαρακτήρες. Φύγε! του είπε με δυνατή φωνή παμπόνηρε, κάνοντας τον Σταυρό του. Δεν χρειάζομαι ούτε τις καλοσύνες σου ούτε τα μουσικά σου. Κι έτσι ο μετασχηματιζόμενος διάβολος έφυγε.

Από αυτή την ιστορία διδασκόμαστε πάρα πολλά. Μαθαίνουμε ότι ο διάβολος φοβάται το κομβοσχοίνι και την δύναμη της προσευχής. Ενώ τους ψάλτες δεν τους φοβάται τόσο και δεν τους υπολογίζει γιατί εύκολα με την επίδειξη και το ψάλσιμο τους αφαιρούνται από την προσευχή και δεν κατανοούν αυτά που ψάλλουν. Έτσι εύκολα πέφτουν στην υπερηφάνεια και στον εγωισμό. Γι' αυτό καλό είναι οι ψάλτες μας που είναι οι άμεσοι συνεργάτες των Ιερέων και προσφέρουν πάρα πολλά στο ιερό αναλόγιο, να προσέχουν να συνδυάζουν την ψαλτική τέχνη με το βάθος των νοημάτων. Να προσεύχονται καρδιακά και συνειδητά και να έχουν πάντοτε στραμμένο το νου τους στην κατανόηση των ψαλλομένων χωρίς να παρασύρονται από το μουσικό κείμενο. Έτσι θα ζουν αυτά που ψάλλουν και θα υμνούν και θα δοξολογούν τον Θεό όπως λέει και ένας ύμνος που ακούμε την Μεγάλη Τρίτη το βράδυ: «ψυχαίς καθααίς και αρρυπώτοις χείλεσι...».